

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredni nedelje in praznike.
Inserati: do 9 petih vrst 4 K, od 10—15 petih vrst 6 K, večji inserati petih vrst 8 K; notice, poslane, izjave, reklame, preklic petih vrst 12 K; poroke, zaroke velikost 15 vrst 120 K; ženitne ponudbe beseda 3 K. Popusti se pri naročitih od 11 objav naprej.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravitelj „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knaflova ulica št. 5, priljubeno. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopisne sprejemne ure so od 10.30 do 12.30 in od 2.30 do 4.30.

Posamezna številka stane 50 par = 2 kronl.

V inozemstvu 65 par = K 2.60.

Poslana plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti

V Jugoslaviji:

celoletno naprej plačan	K 300.—	celoletno	K 480.—
polletno	150.—	polletno	240.—
3 mesečno	75.—	3 mesečno	120.—
1	25.—	1	40.—

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročilna doplačila. Novi naročniki naj pošljijo v prvi naročilni vedno po nakazilu. Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Dr. Alojzij Kokalj:

Zabavljajem.

Ako se vozimo po železnici, naletimo prav pogosto na kaj zgovorne ljudi. Govore vam glasno o vsem mogočem in nemogočem. Posebno si brusijo pridno svoje jezike ob naši državi. Vse na naši državi jim je slabo. Devilec jo neusmiljeno v nič. Zraven pa hvalejo na vsa usta n. pr. beraško Avstrijo. Sopotniki morajo te zabavljaje hoté ali nehoté poslušati. Le prečestokrat jih puste nemoteno zabavljati, namesto da bi jim krepko stopili na njihove dolge jezike. Seveda se najdejo sem in tja tudi možje, ki s krepkimi besedami za-vežejo takim ljudem široka usta.

Iste nelepe prizore doživljamo prepogosto, ako stopimo, pokrenčilo potrebni, v kako domačo gostilno. Tam ugledamo za mizo pred pol ali celim litrom sedečega, dobro rejenega možakarja. Tudi ta čuti potrebo, da nas vsa glas zabavlja na ono državo, ki ga tako lepo redi. Tudi ta zabavljač ima to srečo, da ne zadene ob moža, ki bi mu krepko in pošteno posvetil.

Ce se vprašamo, kaj je vzrok takemu krivičnemu zabavljanju, moramo takoj ugotoviti troje dejstev, ki so:

1. V naši moderni državi uživa vsak državljani neomejeno svobodo.

2. Našim državljanom se skoro brez izjeme godi jako dobro.

3. Zgoraj omenjeni zabavljaji ne poznajo iz lastnega opazovanja prav nič onih žalostnih razmer in trdih življenjskih pogojev, katere dobimo, zgledoma navedeno, na primer v Avstriji.

Svoboda, ki vlada pri nas vsepovsod in posebno še v tisku, zapeljuje neke vrste ljudi, da si drznejo prav vse govoriti. Ona je pa tudi kriva, da se celo raz ono mesto, raz katero bi smeli slišati samo in edino le božjo besedo, sliši le prepogosto navadno gostilničarsko zabavljanje na državo in politične nasprotnike.

Ne da bi se le z besedico hoteli obrniti proti svobodi, vladajoči pri nas, moramo vendar od državljanov, ki uživajo tako svobodo, zahtevati najmanj, da se skušajo izkazati vredne te svobode. Vredni bodo pa te dobrote le tedaj, ako se je bodo posluževali v mejah dostojnosti in dopustnosti. Naša dolžnost je zaradi tega, da malo

brzdamo svoje jezike, da ne zabavljamo vsepoveč in da se ogibamo krivične besede v prvi vrsti nasproti naši državi.

Ce se bomo začeli zavedati svoje prve dolžnosti, potem bomo sčasoma postali vredni one velike svobode, ki vlada v naši državi. V neizprosni posledici naše vrednosti se bo rodil avtomatično v naših prsih oni ponos, ki obvladuje Angličane, Amerikance, Francoze itd., in bomo ponosni, da smo državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Ad vocem, kako se godi nam jugoslovenskim državljanom, moramo z ozirom na razmere v sosednih državah z zadovoljstvom priti, da se nam godi dobro. Res je sicer, da vlada pri nas, kakor drugod, silna draginja. Vendar se dobi pri nas vse, posebno najpotrebnejša vsakdanja živila. Če plačujemo ta živila precej dražje, kakor bi bilo potreba, krivi smo si tega v veliki meri sami. Žalibog skuša imeti vsakdo svojo roko v žepu svojega bližnjaka. Žalibog je nadalje tudi, da se je razpasla pri nas nekoliko preveč takozvana »cižanska moralica«. In ta nesrečna »cižanska moralica« veli, da vrag ne bo vzel goljufa, temveč ogoljufanca.

Cim se bomo otrsli te nesrečne morale in se vrnili k stari poštenosti, potem bo sedanja draginja ponehala sama po sebi. O tem kaj več o priliki.

Eno je pa gotovo, da razmere v naši državi vedno nezadovoljnim zabavljajem pač ne dajejo nobenega povoda k večnemu zabavljanju. Te razmere so pri nas, čeprav sino pod bremenom svetovne vojne naravnost nečloveško trpeli, vendar kolikor toliko že urejene.

Urejene so pa veliko bolj kot v marsikateri drugi državi, najsi spada ta država med zmagovalne ali med premagane države. Ko bi objestni zabavljaji poznali razmere v tujih državah, prenehali bi takoj s svojim ravnotako neslanim kakor tudi krivičnim zabavljanjem.

V tem pogledu bodi nam dovoljeno, da opozorimo le nekoliko na razmere v solčni Italiji in na razmere v Avstriji. V prvi, kakor drugi državi vladajo vsepovsod take razmere, da bi si jih pod nobenim pogojem ne želeli imeti v naši državi. Popolnoma odveč bi bilo, da

bi se spuščali v podrobnosti. Saj čitamo takega gradiva dovolj vsak dan v dnevnih časopisih.

Posebno obupne so vse razmere v oni Avstriji, v katero se je svojedobno stekal, denar iz bogate Češke, prostrane Galicije in iz onih južnih dežel, ki so danes vtlesene naši kraljevini. Ti bogati denarni viri, ki so se tikali stekali od vseh vetrov, so omogočili posebno lahkoživemu Dunaju najvselejše življenje. In kako je danes tam? Gotovo višje plasti žive še danes brezskrbno življenje in zapravljajo. Toda kaj pa druge širše plasti? Te pa žive tako beraško, pomaničkanja polno življenje, da se morajo smiliti vsakemu sočutnemu srcu. In te beračije naši zabavljaji in blebeti ne poznajo! Ko bi jo poznali, bi osramočeni utihli.

In nekaj na svoje nemštvo tako ponosni Gradec ob zeleni Muri? Tam se pred in med vojno ni smela na javnem kraju izgovoriti slovenska beseda. Cim bi se bil kdo kaj takega osmelil, bi se bil izpostavil nevarnosti dejanskega napada. In danes? Danes pa smeš vsepovsod govoriti slovenski. Celo srbizirani nemški buršaki te puste leno na miru. Drugi, posebno obrtniki pa gledajo na slovensko govorčega človeka celo z nekakim spoštovanjem in zavistjo. Doročilo se je celo, da so graški obrtniki na javnem kraju blagorajali srečno Jugoslavijo. Toda ne samo to! Odkrito so dali duška svojim srčni želji, da bi bili srečni, če bi prišli pod — Jugoslavijo! In to svojo željo so odkrito podprli s takimi razlogi, katerim se ni delo nič, pa prav nič ugovarjati.

Take odkrite besede bi morali na svoja ušesa slišati naši zabavljaji. Potem bi prenehali enkrat za vselej s svojim zabavljanjem in blebetanjem. A ne samo to! Oni bi takoj začeli ubirati druge strune in iz vernih Savlov bi postali goreči apostoli Pavli naše jugoslovenske države.

Pa še nekaj nam sili v pero. Ti možje robantijo prav pridno na našo draginjo. Če si pa te gospode nekoliko natančneje ogledamo, pridemo do nekake, zelo presenetljivega zaključka.

Ravno med temi ljudmi je naiti največ onih grdih pijavk, ki so največ pripomogle k sedanji neznanosti draginji. Cim ne morejo več dražiti in krivično višati cen najpotrebnejšim stvarim, potem so nasenkrat nezadovoljni in zabavljajo na vsa

usta. Kadar boste zopet slišali zabavljati kakoga možakarja, ogledite si nekoliko podrobneje njegove kosti in obisti. Cim to storite, se boste kaj naglo prepričali, da odgovarja naša gorenja trditve povsem resnici. Če boste pa stvar še malo natančneje raziskovali, potem boste dognali še nekaj bolj čudnega. Dognali boste, da ta možkar zabavlja največ iz razloga, da so se njegove mu nečednemu postopanju zastavile nekoliko meje in da sedaj ne more več tako neomejeno odirati, kakor je to delal poprej!

Plemenita in iskrena beseda.

(Iz 8. br. Srpskog Nezavisnog Glasnika Cleveland, Ohio).

Jasno je, da nas Srbe Hrvati mrze ali je žalostno, da se Srbi malo ne obazirajo na tu mržnjo, ni ne mare što Hrvati rade. Od Hrvata se ne sme ni tražiti, da se oni približajo Srbima, jer oni su zauzeli stanoviste, sa kog ne nemogu da nam pridju...

Kod nas je sasvim drukče. Mi smo bili svesni, zašto smo se borili i danas znamo, što smo dobili. Mi znamo da smo gradjani jedne države po kojoj možemo slobodno šetati od Ohridskega do Bleškoga jezera a u kojoj se govori samo naš jezik. Kako su prava jednaka za sve, to isto mogu i Hrvati i Slovenci. Mi smo zadovoljni i sa imenom te države: »Država Srba, Hrvata i Slovenaca« znači, da Srbima pripada Hrvatska i Kranjska isto kao i Srbija a znači i to, da Hrvatima pripada Srbija i Slovenska isto kao Hrvatska a znači, da Slovencima pripada Hrvatska i Srbija isto kao i Kranjska. Mi smo toga potpuno svesni, kao što smo svesni, da su nam Hrvati i Slovenci braća.

Ali ako smo mi svega toga svesni, kao što jesmo, onda mi ne smemo biti ravnodušni na tu mržnju Hrvata prema nama, mi njih moramo voleti i onda, kad oni nas mrze, moramo ih braniti, kad oni nas napadaju, moramo biti njihova braća i kad su oni naši neprijatelji, mi moramo razumeti, da je njihova šteta in naša šteta.

Istina je, da Hrvati prave po koji put ispače, koje je nama temperamentnim Srbima teško mirno gledati ali valja znati, da su zavedeni od vodja, koji su vazda na političkom marketu. Teško je Srbima hladno prosudivati, kad se seti smrti pokojnog Franje Josipa I., koji nije dao Hrvatima, da maknu

Takim klepetanjem je treba enkrat za vselej zamašiti usta. Za to je poklican vsakdo, ki naleti na takega zabavljaja. Stori naj to z odločno besedo!

Naše zavedno občinstvo ima samo v rokah najboljšo orožje, da napravi enkrat za vselej radikalni konec tu ožigosani grdi razvadi. Prepričani smo, da se bo naše zavedno občinstvo tudi zavedalo svoje dolžnosti in pri prvi priliki postopalo odločno in močasto v okviru te svoje državljanske dolžnosti nasproti vsem zabavljajem!

mokrom glavom ispod njegovega kopita na ipak su Hrvati u Americi pisali kilometrične nekrologe, tu su se pravile parade, zvonila zvonala, čitale se krunice, držali se govori, pevale se tužaljke i što sve ne. A neki dan zaklopi oči plemeniti Kralj Petar, onaj isti Kralj, što je za slobodu Hrvata sam skakao u rov, prolazio snegove albanskih planina i podnio nevidljive muke. Pa da li se mače iko od Hrvata, da li se nadje i jedna Hrvatska crkva ili ma koji hrvatski svećenik, da upali svećicu za pokoj najslavenije duše celog sveta.

Pa inak mi ne smemo, da se buni, mi treba da verujemo, da po sle ovih Hrvata dolaze na red njihova deca, koja neće biti avstrijsko-štimom otrovana, u kojima će teči plemenita slovenska krv, koja će znati dati dužno poštovanje svoji pokojnom Kralju Oslobođiocu.

Ono što ne znamo ni, znamo mi. Naš je put k njima otvoren i čist, jer nam je srce otvoreno i čisto i zato vam stavljamo na srce, da u Hrvatima volite svoju braću i što god učinite Hrvatima i Slovencima, bilo zlo ili dobro, učinili ste sebi, jer mi smo jedno a to znači, činite najbolje.

To od vas traži vaš i opći napredak.

Veliki izgredina Dunaju!

(Poročilo sledi na 3. strani!)

Lista demokratskih ministrov.

Rokopis Juana Serrana.

(Konec.)

Toda nisem vztrpal dolgo. Zdelo se mi je, da slišim stokanje in ječanje. Zato sem se vrnil in rekel Pedru, naj odneha. Tereza je bila na mnogih mestih opečena, vendar ni bilo mogoče, prilečiti jo, da bi poljubila najino sliko Madone, iz česar je bilo jasno vidna trdovratnost vrazjih domatinov.

Vzlic temu pa pogleda na njen raven hrbet nisem mogel prenašati. Polekal sem torej zdravilnih zelišč, ki me jih je naučila poznati ter sem jih položil na rane z obvezo iz mehkih rastlinskih vlaken.

Nobene besede ni znila Tereza, samo roko mi je poljubila, tako da sem začel misliti, njeno mišljenje se je omežilo in naslednjega dne so najinemu trudu ne bo več tako upirala.

Toda morala sva se prepričati, da je bila Tereza že popolnoma v hudičevi oblasti. Don Pedro je preko noči Madonino sliko obesil na nov, v tla zabit kol. Madona naj bi razprostrla svoj plašč preko nas ter nas ščitila pred hudobnimi duhovi in strahotami, ki so nas obdajale.

Ko se je izdalo in sva vstala, sva opazila, da ni slike več na njenem prostoru in našla sva jo šele po dolgem tiskanju v grmovju, da čista razsekane v trke in uničeno. Ker je ležal poleg Terezini kameni nož, ni bilo dvomiti, da

je storila to ona. In ko sva jo vprašala, ni prav nič tajila svojega čina, nego je s plantičnimi očmi izjavila, da je umorila le svoje sovražnike.

Tedaj sem slepo pobesnel, kakaj moje srce je vleelo na sliko, ki je bila najina svetinja ter je meni obenem kazala poteka moje ljubice. Bilo mi je, kakor da nama je Tereza, ker je uničila sliko, hkratu ustnabila tudi vse nado, da se vrneva še kdaj na Špansko.

Bil sem kakor brez uma, ko sem mlatil Terezo s pestmi ter jo končno zapodil s grozno, da jo ubijem, a to se drzne še kdaj vrniti. Don Pedro je bil sicer mnenja, naj jo poprej še kaznujeva, ali bil sem pretenja in smojenja naveličan ter mi ni bilo za nič drugega več, nego da Tereze ne vidim pred seboj.

Nekaj časa je še stala blizu našega talora ter me je gledala, kakor da ne razume kar sem ji rekel. Ko pa sem s osornimi besedami ponovil svoj ukaz ter ji z iztegnjeno roko pokazal pot, se je obrnila in je s povešano glavo odšla. Stopil sem na višino nad razvalinami, ki so razpadale vsak dan bolj, ter sem gledal za njo, kako je stopala po pobojju gorovja navzdol ter potem krenila preko širne tratine na pot, ki je, kakor se mi je zdelo, vedla v vas. Menil sem, da se boče pač vrniti k svojim rejakom.

A sedaj moram poročiti nekaj čudnega, kar dokazuje razločno, kako si

len je hudič v nas in kako velika je naša slabost. Komaj mi je Tereza izginila izpred očmi, se me je lotila z vso silo velika žalost, ki je trajala ves dan. Čeprav sem si ponavljal vedno znova, da sva lahko vesela, ker naju je grda paganka in satanova služabnica končno zapustila, in čeprav mi je ponavljal don Pedro besede o posušenem smokinem drevesu, ki ga je treba posušiti in vreči na ogenj.

Tekom noči se je iz moje želosti razvila težka tesnoba, da nisem mogel spati ter sem se premetaval z ene strani na drugo. Tako se je končno prebudil tudi don Pedro ter me je vprašal, kaj mi je. Tedaj mi nisem mogel za molčati, da ne najdem spanja, ker je naju zapustila Tereza.

Nato mi je odgovoril, da mu povzroča to hudo skrb in da ni bilo prav, da sva dovolila ženski editi. Bati se je, da iz maščevanja izda svojim rejakom najhujši bivalec. Vedel sam, da tega Tereza nikdar ne stori, toda Pedru nisem hotel o tem govoriti, ker bi bil sicer mislil, da sem Terezi še vedno vdan.

Toda z vsako uro je postajala — vzlic vsem občutjem kristjana v meni — moč satanova večja. Tako sem bil naslednjega večera popolnoma smaden in do dna svoje duše žalosten. Zakaj razmišljal sem o Terezini usodi in sem si moral predstavljati, kako slabo jo sprejmejo njeni rejaki, katere je van-

dar izdala, in kako jo bodo morda celo kaznovali. O tem sem razmišljal neprestano, da se končno nisem mogel več ustavljati slikam, ki so mi vstajale vedno strašnejše in krvavejše.

Ponoči se mi je enkrat dozdevalo, kakor da me kliče neki glas z imenom. Sedel sem polnoco in tu, v istem hipu, sem začul čisto v bližini ostudno vreženje in tuljenje onega ptica, ki iztrguje središnji kitom srce. Tedaj me je zgrabila tolika groza, da sem se naluone onemestil.

Vstal sem in stekel, ne da bi bil don Pedro rekel besedo, da odhajam iz razvalin, po grobovu navzdol in preko tratino tja k vasi. Tekel sem tako hitro, da sem se večkrat ustrašil svojih lastnih dolgih skokov, ki so v mesečini metali ob meni sence.

Okoli jutranjega svitanja sem došel v gozd nad vasio. Zato sem moral med debli stonati bolj počasi. Ko sem prišel iz gozda, vzhod solca ni bil več daleč.

Bil sem na skaloviti volitvi nad koprmi, in dasi so ležale tako nizke, da jih nastopejoča svetloba neta še ni mogla doseči, sem razločil vse nad seboj. Na trsu pred kraljevo palačo sta namreč gorala dva velika ognja, okoli katerih so se svetla množica ljudi.

To je moje nado vedelo, kajti zdaj mi ni bilo mogoče priti v vas, ne da bi me videli. In nemogoče mi je bilo zvedeti, kje je Tereza.

Ko pa sem se razmišljal, kaj naj storim, je stopil kralj iz svoje kolibe. Takoj se je ljudstvo umaknilo, da je nastal prazen prostor v polkrogu, v katerem sta gorala ognja. Med ognjema pa je ležalo, vzraslo z vrvičami, človeško telo na tleh, in spoznal sem, da je Tereza.

Kralja je razdravilo tuljenje rogov in grmenje bobnov, bojovníki, ki so stali v krogu, so zamahovali s sulicami ter klicali njegovo ime.

Ko se je vsedel na storbo nasproti ujetnici, sta se mu od ognja približali dve ženski s predpasnikom iz listov okoli bokov in z rdečimi koralnimi nžji okoli vratov. Princeli sta tri akorde: v eni so ležale pešene ribe, v drugi naka jed v obliki kolača in tretji rebel in povijače iz vlaken palm.

Ko sta skleda postavili pred kralja, sta ženski pristopili, vzeli robove, ga razgrnili po tleh in stopili nanj z obrazoma k vzhodu.

Bito je že tako svetlo, da sem vsak hip pričakoval solca. Ena ženska je nosila rog iz trsa v roki, druga kamnen nož. Tako sta stali nekaj časa nepremično, dokler ni solnce dvignilo svojega roba nad morja. Tedaj je ena žena trikrat zatibila z rogom in začela glasno peti in druga ji je odgovarjala. Tako sta prepevali izmenoma tako dolgo, dokler ni vzhlo solnce čisto.

Nato si je prva ženska zamrla obraz z robcem ter začela podati ko-

Organizirane so cele družbe. Tihotapl se strašansko. Včasih gre do 40 parov volov in konj naenkrat čez mejo. Prenaša se tudi tobak, katerega tu posebno primanjkuje. Tudi je sedaj težko dobiti kakega volnika, ker so skoraj vsi prodali svoje konje tem tihotapcem. Tu je šlo drugače večje šte-tilo živine čez mejo, nego določen kontingent čez Rakek. Tu pa tam se sicer zapleni par volov, a zadržuje se, da ravno iste tihotapci zopet pokupijo in ženejo v Italijo. Ljudje, ki so pred enim letom nesli enega prešička čez mejo, so danes že milijonarji. Resnega produktivnega dela se ljudje več ne poprimejo. Tihotapstvo jim namreč več nese. Nekdaj tako srečna dolina je danes nesrečna. Na eni strani vsled dragih ve-likih revščina, na drugi strani pa vsled tihotapstva brezmejno alkoholiziranje. Pri tem trpe seveda v prvi vrsti uradniki, ki imajo še nekaj smisla za državo in ki morajo ži-veti od tega, kar dobe mesečno. Navadni delavec, ako žene samo trikrat na teden živino do meje, zasluži 1500 K. Zato tudi tako piše po gostilnah. Gosta, ki pije sa-mo četrt vina, gostilničar ne vidi rad pri sebi. Apelliram tem potom na merodajne

kroge, da na en ali na drug način to vsaj deloma preprečijo! Osobito priporočam komandirum po-graščinskih čet v Kozarščah, Babi polci in Prezidu, da ukreduje vse potrebno v svr-ho preprečitve tega naravnost škandaloz-nega tihotapstva. Vendar pa naj se z lu-dmi, katere se slučajno vjame, postopa drugače, nego pred kratkim v Kozarščah, kjer se je menda nad dva dni držalo lu-di zaprte v gostilni. Kogar se zaloti, naj se ga vzame na zapišnik in uvede proti njem-kazensko postopanje, ako je za to dan po-gol. Le v slučajih, kjer se je bati, da bi pobegnili, naj se ga odda eventualno sodi-šču, kakor tudi, ako je izozemec. Nikakor pa ni priporočati, da se z ljudmi tako po-stopa. Ljudi se naj kaznuje po zakonu in po-gmotnem ter družabnem stališču, katerega zavzema zaleteni tihotapec. Na vsak na-čin zasluži oni, ki razpolaga s večjim ka-pitalom in na veliko tihotapl, večjo kazen, nego kak revež, ki nese par kg tobaka čez mejo. Tu moram merodajne kroge še na-nekal opozoriti: Ni dolgo tega, kar so orožnik zaplenili 6 parov volov. Bilo je v istem času okrog 7 stopinj mraza! Ni ni-

kakega prostora, kjer bi se zaplenjena ži-vina zaprla. Ostali so torej ti voli celo noč sunali na mrazu brez sena. Potem šele so menda ta živina goni celo na Rakek na stroške enega, ki je zaplenil. Za povrnitev teh stroškov pa mora čakati več časa. Kje naj orožnik koncem meseca vzame za to potrebn denar, ako sam komaj shaja! Tudi jaz mislim, da bi bilo bolje ono živino, ki se zapleni, z ozirom na visoko ceno mesa, zaklati in ljudem po znižanih cenah meso prodajati. Tako mesnice naj bi se usta-novi v vseh večjih obmejnih krajih. Si-cer bi pa bile te občinske mesnice pri-po-ročljive sploh, da bi mesarji tako ne iz-koriščali kmeta in odčernalci! Odpomoč je v tem oziru najbolj potrebna, a naj se začne od zgoraj. V splošnem ljudstvo radi tihotapstva velike trpi in se ne smemo ozirati na ono, ki so vsled tega postali bo-gataši. Lesna kupčija, ki je prej donajala ljudem največ zaslužka, gre danes slabo. Veliko ljudi je moralo iti za zaslužkom na Hrvaško. V kulturnem oziru tudi še ni velike storjenega, ker je delo na tem polju tu

zelo težko in niso ljudje za take stvari več tako dovzetni. To je pokazala tudi proslava Gregor-čičeve smrti, katero je priredil starotški Sokol v nedeljo, 27. novembra. Udeležba ni bila dovoljna. Po pozdravu br. Bohteta je Ivo Beršček kratko opisal njegovo živ-ljenje s primernim uvodom in apelom na poštrevnost za narod in skupno narod-no delo. Neka šolarica je deklamirala Gre-gorčičevo »Velikonočno«. In nato je Ivo Beršček, kot goriški rojak prednašal pro-roško pesem »Soči«. Koncem tega je na-dučitelj br. Kostin predaval o bistvu Sokol-stva. Prireditelj sama bi zaslužila večjo udeležbo in je upati, da v prihodnje ne bo več take pijače. Imamo spet nov sneg. Zelo velike te-žave nam dela slaba prometna zveza. Tu-di temu bo treba sčasoma odnemoč, ker bi se s tem dvignilo blagostanje cele doline.

Glavni urednik:
Rasto Pustoslavšek.
Odgovorni urednik:
Ivan Podražal.

Prodaje se
dobre gosli.
Kje, pove uprav. Slov. Naroda. 8567

Meblovano sobo
za takoj iščo samski profesor. Ponudba pod „Profesor“ 8587 na upravo Slov. Naroda. 8587

Proda se
enonadstropna hiša z vrtom, le-že v bližini mesta. Le resne ponudbe se sprej. malo do 10. dec. t. l. pod šifro „Enonadstropno 8588“ na upravo Slov. Naroda. 8588

Za svojo dam
zdravo, osemmesečno deklico samo do-brim ljudem. Naslov pove uprava Slov. Naroda. 8585

Kupim že rabljen, dobro ohranjen
klavir.
Ponudbe na Pošto ležeče št. 1, Raka pri Krškem. 8493

Detelino seme
In vse druge pridelke plačuje najbolje Sever & Komp., Ljubljana, Wolfova ulica 12. Zahtevajte naše tržno poročilo ki se vam bo ob vsaki spremembi cen brezplačno doposlalo. 8551

Zdrav, krepak deček
15 let star, želi vstopiti v kako manu-fakturno ali specerijsko trgovino, kjer bi imel tudi hrano in stanovanje. Po-nudbe na Frano Spilchal, kavarna, Novo mesto. 8584

Modna trgovina v Ljubljani sprejme takoj spretno prodajalko
veščo modne stroke. Naslov pove uravnšitvo Slovenskega Naroda. 8533

: Carinsko posredniški bureau :
Uvoz GROM Izvoz
Podružnica: Rakek. Podružnica: Jesenice.
Centrala: Ljubljana, Kolodvorska ulica 41
se priporoča p. n. trgovcem in ostalemu občinstvu za njihovo na-: klonjenost ter jamči za točno, brzo in solidno odpravo. ::

Mihael Vončina
pristav pokrajinske uprave oddelka za notranje zadeve
v starosti 56 let, previden s svetotajstvi, danes ob 2. ponoči po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb predragega pokojnika se bo vršil v petek ob 4. popoldne iz hiše žalosti, Poljanska cesta 31.
Ljubljana, 1. decembra 1921.
Rodbine Vončina, Breth, Prelovec.

Josip Čad
gostilničar in poseznik na Spodnjem Rožniku
v sredo, dne 30. t. m. ob 8. uri popoldne nenadoma preminul.
Pogreb nepozabnega rajnika bo v petek, dne 2. decembra t. l. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Sp. Rožnik št. 16, na farno pokopališče na Viču.
Sv. maše zadušnice se bodo darovale v farni cerkvi na Viču.
Blagega pokojnika priporočamo v blag spomin!
Na Spod. Rožniku, dne 30. novembra 1921.
Josip Čad, sin.

Izvežbano
strojepisko
veščo popolnoma tudi slovenske in nem-ske stenografije, sprejmeta takod. Josia Furlan in dr. Vladimir Kreč, od-vetnika v Ljubljani, Sodna ulica 1. 8331

Franc Kump
lesni trgovec
Aaa Kump roj. Lavrič
poročena.
Čermošnjice 26. XI. Toplice

Kupi se
m'ad. hud pos. za na verigo. Ivan Kurali, Domžale. 8545

Lokal
pripraven za malo trgovino ali gostilno, v središču mesta Ljubljane, se išče. Na lov pri upravnštvu Sl. Nar. 8571

Božične in nove etne razglednice
na debelo in d obno pri
L. Pevalek, Ljubljana,
L. Pevalek, židovska ul.
Sprejmejo se 8520

gospodje in gospodične na dobro do-mačo hrano. Na lov pri uravi Sl. Nar.

POZOR!
Lovorjevo perie, kitice, rusens, češnje-lovor, in kubanske rožmarinove vejice, vsi zimo sveže in zelene za vence in različne šopke, pošilja po pošti zelo sene, roli povzetju ali vnorej plačju
M. Štefan, Sušak SMS. 8219

Oglje
bukovo 2 vagona na teden oleriram po 300 kron za 100 kg franko postaja Gradac v Belo-krajini. **M. Modlo, Novo mesto.**

Izurjenega koncipijenta
išče za takojšnji nastop odvetnik dr. Fero Müller v Mariboru. 8508

Trgovski potnik
oženjen, po vsej Jugoslaviji zelo dobro vpeljan, vešč specerije in kolonijale, železninske in galanterijske stroke, išče primerno stalno mesto. Dopis: pod „Kolonijale 8546“ na upravo Sl. Nar. 8546

Kleparji, pozor!
Proda se večje število kompletnih strojev za kleparski obrt, kleparsko orodje za 20 pomočnikov, patent za kleparski zdelak, večja množina pločevine. Radi odpoševanja le kratak čas na razpolago Pismene ponudbe na „Klepari, posteno ležeče Celje. 8589

Odda se
tako specerijska trgovina s koncesijo, blagom in inventarjem na jako prometnem kraju v Ljubljani. Interesenti naj blagovoljivo vpsolati ponudbe do 5. dec. na upravnšitvo Slov. Naroda pod „Kapital 150.000—8583. 8588

Večje podjetje v Mariboru
pobuje samostojnega, blance zmog-nega knjigovodjo s takojšim na-stopom. Z ozirom na tučaste stanovanj-ske razmere se reflektira v prvi vrsti na samce. Ponudbe z navedbo doseda-njega službovanja, referenc in zahtevkov pod „Knjigovodja Maribor 8582“ na upr. Slov. Naroda. 8582

V stalno delo se sprejmeta dva krojaška pomočnika za veliko delo in ed-n
krojaški vajenec
boljših staršev. Hrana in stanovanje v hiši, plača dobra. **M. Brankov. Semič, Dolnjaško.** 8584

Iščemo
knjigovodjo
velikega obsema hrvaškega in nemškega dopisovanja, dalje
korespondenta
za hrvaško in nemško dopisovanje. Samo prvotno, a entuziastično ženi-ske sile z daje pra so naj stavijo ta-s morebitno risano ponudbo z navedbo navedenih referenc na tt. And. Jakli, tveznica kova i cipa d. d., Karlovac. 8594

Okraski in svečke za božično drevo
na debelo in drobno pri
L. Pevalek, Ljubljana,
L. Pevalek, židovska ul.

Več krojaških pomočnikov
treznih in vestnih delavcev za delo v ovrni se sprejme takoj. Samo-stojni dob. proti garanciji delo na dom. Stalno delo za igurano. Vpraša se: **Emonska cesta 3, v pisarni.** 8579

Dolinarjevi kipi
so primerna in cenn
Miklavževa darila!
V prodaji:
M. Tičar, Ljubljana. 8542

Za popravo in moderniziranje
velournih in klobukov iz klo-bučevine prosim kranjske tvor-nice, katere bi bile voljne na to reflektirati, da bi se ogla-sile. **Isak Somo, Zagreb, Juri-šičeva ulica 3.** 8534

Učenka
15 let stara se sprejme v trgo-vino z mešanim blagom. Hrana in stanovanje in drugo v hiši **Janko Šumrada, Stari trg pri Ra-keku.** 8513

Izvežbanega nadmonterja
slovenske narodnosti, z daljšo prakso pri električnih strojih, pri montaži napeljav visoke in nizke napetosti ter pri montiranju električnih in parnih strojev, po-trebuje državni premogovnik **Volenoje.** Ponudbe z navedbo pogojev ter s pričevali je vpsolati na gornji naslov. Prednost imajo samci.

Prva špeciialna trgovina z rokavicami in parfumi nudi:
rokavice za damo in gospodo, kakor tudi fine črne, raznobar-vne francoske dam-ske nogavice.
Najfiniši francoski parfumi.
Gueidy Paris, Vasthi, Antar, Le Bois Sacre, La Violette, Eau de Cologne
O. Bračko, Ljubljana
Dunajska cesta šte. 12.

Pisalni stroj
z vidno pisavo kusim. Ponudba s ceno in namiko stroja na upravo Slo-venskega Naroda pod „Pisalni stoj 8586“, 8586

Trgovino
z mešanim blagom želi v najem mlad samski trgovec v kakem promet-nem kraju. Ponudbe pod „Trgovina 8590“ na upravo Slovenskega Naroda. 8590

Praškički
7 tednov stari (Hesch Mayerjeva pasma) naprodaj. Cesta v mestni log 31 8590

Smrekovo lubje
v vsaki množini kupuje
tovarna kož
Oskar Fröhlich
Karlovac.

Vabilo na subskripcijo.

Dovoljujemo si Vam vljudno sporočiti, da je skle-nil občni zbor naše družbe dne 29. novembra 1921 zvišati delniško glavnico

od K 2.640.000.— na K 8.000.000.—

z izdajo 26.800 novih delnic po K 200.— nominale.

Nove delnice se stavljajo na subskripcijo po sledečih pogojih:

1. Delničarji imajo pravico opcije na nove delnice v razmerju dve novi na eno staro po kurzu K 200.— tel quel prištevši K 60.— stroškov za komad.
2. Preostale delnice se nudijo nedelničarjem v sub-skripcijo po kurzu K 400.— tel quel prištevši K 60.— stroškov za komad.
3. Subskripcija oz. izvrševanje opcije se vrši pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani in njenih podružni-cah, pri posojilnici v Celju, Savinski posojilnici v Žalcu ter pri podpisani družbi na Laškem in sicer od 30. t. m. do 14. decembra 1921.

Laško, 30. novembra 1921.

Delniška družba združenih pivovaren
Žalec in Laško v Laškem.